

BASIN BÜLTENİ

21.12.2025

DEVA Partili Medeni Yılmaz:

“Türkiye’de sağlık sistemi bir alarm veriyor, sorunlar artık yapısal bir hâle geldi”

DEVA Partisi Genel Başkan Yardımcısı ve İstanbul Milletvekili Medeni Yılmaz, Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde görüşülen 2026 yılı Sağlık Bakanlığı bütçesi görüşmelerinde söz aldı. Bütçedeki dağılımda şehir hastanelerine ayrılan paya dikkat çeken Yılmaz, sağlık çalışanlarının ve hastaların yaşadığı sorunları tek tek dile getirdi.

“Sağlıkta on yıl öncesinin çok gerisindeyiz”

“Bugün bu kutsal çatı altında yalnızca 2026 yılı Sağlık Bakanlığı bütçesini konuşmuyoruz, bugün burada Türkiye’de sağlık sisteminin geleceğini, toplumun en temel hakkı olan yaşam hakkının nasıl korunacağını, milyonların beklentisini, sağlık çalışanlarımızın çığlığını, hastanelerde uzayan kuyrukları,

bulunamayan ilaçları, mutsuz ve yorgun doktorları konuşacağız ancak bir hakkı da teslim etmek gerekirse yapılan doğruları takdir etmediğimizde eleştirilerimizin gerçekçi olmayacağının da bilincindeyiz. Hükûmetin ilk on yılında sağlıkta çok önemli çalışmalar yapıldı, bunu takdir ediyoruz, bunları görmezden gelemeyiz. Maalesef, sonrası için aynı şeyleri söyleyebilmemiz mümkün değil. Sağlıkta on yıl öncesinin çok gerisinde olduğumuzu söyleyebilirim.”

“Ulus'taki otellerde emeklilerimizin içine düştüğü durum hepimizin içini acıtıyor”

“Sözlerimin başında sizlere Dünya Sağlık Örgütü’nün sağlık tanımını hatırlatmak isterim: ‘Sağlık, sadece hastalık ve sakatlığın olmayışı değil; bedence, ruhça ve sosyal yönden tam bir iyilik hâlidir.’ Demek ki sağlık denilince akla sadece bedensel sağlık gelmiyor. Yeterli beslenme için gıdaya erişim konusunda problemimiz var mı? Evet, hem de çok var. Yeterli ve temiz suya ulaşabilme sıkıntılarımız var mı? Evet, çokça var. Barınma hakkının korunduğu sağlıklı bir çevre yaşamda sağlığın olmazsa olmazlarıdır. Bugün burada konuşuldu, iki gündür sosyal medyamızı meşgul eden Ulus'taki otellerde emeklilerimizin içine düştüğü durumu hepimiz aşağı yukarı biliyoruz ve bu hepimizin içini acıtıyor, acıtmak durumunda. Günümüzde bu şartların ne ölçüde gerçekleştiğini takdirlerinize bırakıyorum.”

“Türkiye’de sağlık sistemi bir alarm veriyor”

“Türkiye’de sağlık sistemi gerçekten iyiye mi gidiyor? Önümüze gelen 2026 yılı Sağlık Bakanlığı bütçesi rakamsal olarak büyümüş olabilir. 2026 yılı için Bakanlık bütçesi 1,47 trilyon TL gibi devasa bir rakam gözükebilir ancak bütçenin yüzde 7,8’ini oluşturması ve Dünya Sağlık Örgütü’nün önerdiği yüzde 10’un çok altında olduğu gerçeğini unutmamamız gerekir. Bütçenin büyüklüğü tek başına bir başarı değildir, asıl şu soruları sormak lazım: Bu kaynaklar doğru yerlere mi gidiyor? Vatandaşın sağlık sistemine erişimi kolaylaşıyor mu? Doktorun odasına giren hastanın yüzündeki kaygı azalıyor mu? Birinci basamak güçleniyor mu? Kronik sorunlar çözülüyor mu? Üzülerek söylüyorum yanıt çoğunlukla hayır. Bu bütçenin dağılımı, öncelikleri, şeffaflığı ve maliyet etkinliği ciddi şekilde sorgulanmalıdır. Çünkü bugünkü sağlık politikalarının ürettiği tablo şu şekilde: Randevu bulamayan hastalar, artan ilaç yoklukları, her gün kaybettiğimiz ortalama 23 bebeğimiz, şiddet gören ve tükenmişlik yaşayan sağlık çalışanları ve daha da önemlisi kaynakların verimsiz projelere kayması. Açık konuşmak gerekirse Türkiye’de sağlık sistemi bir alarm veriyor. Sorunlar artık geçici değil, yapısal bir hâle geldi.”

“Polikliniklere ulaşmak güçleşti”

“Bu ülkenin dört bir yanında aynı serzeniş duyuluyor ‘Randevu bulamıyorum, en erken üç hafta sonrasına gün verdiler.’ Hatta bazen randevularda bir yıl sonrasına gün verildiğini hepimiz duyuyoruz. İstanbul’da, Ankara’da, İzmir’de, Diyarbakır’da hiç fark etmiyor. Polikliniklere ulaşmak güçleşti. Bunun sebebi

doktor sayısının yetersizliği, nüfusun büyüklüğü, önleyici sağlık hizmetlerinin geri planında kalması ve hastanelerin aşırı yüklenmesidir. Birinci basamak güçlenmedikçe, aile hekimliği sistemi geliştirilmedikçe vatandaş hastalığı önleyemediği için hastanelere akın etmeye devam ediyor. Peki, bu bütçe birinci basamağı gerçekten destekliyor mu? Maalesef, hayır; kaynakların büyük bölümü devasa hastane projelerine ve işletme giderlerine gidiyor, mahallelerdeki aile sağlığı merkezlerinin eksikliği ise yine erteleniyor”.

“Türkiye’de sağlık çalışanları artık nefes alamaz hâle gelmiştir”

“Bugün Türkiye’de sağlık çalışanları artık nefes alamaz hâle gelmiştir. Fakültede bizlere muayene için gerekli sürenin en az yirmi dakika olduğu öğretilirken merkezi hekim randevu sisteminde muayene randevu aralıkları resmî olarak on dakika gözükse de fiilî olarak bu sürenin ancak beş dakikayla sınırlı olduğunu görmekteyiz. Bu kadar kısa sürede muayenenin yeterli olabileceğini düşünüyor musunuz? Bir yandan bu kadar kısa süreli muayene, hasta ile hekimlerimizi karşı karşıya getirirken sağlıkta şiddeti körüklemekte, bir diğer taraftan gereksiz tetkik ve görüntülemeyle ülkenin milyonlarca lirası gitmektedir; yıllık 55 milyon görüntüleme sayısı bunun en büyük kanıtıdır, hastaların bünyelerine yüklenen gereksiz radyasyondan hiç bahsetmiyorum bile.”

“Bu bütçe, sağlık çalışanlarının hakkını teslim etmiyor”

“Maalesef, sağlık çalışanlarımızın nöbet süreleri uzun, mesai yükü ağır, gelir dağılımı adaletsiz, mesleki saygınlıklarının zedelenmiş, şiddet vakaları ağırlaşmış, göç eğilimi artmıştır. Yüzlerce hekimimiz yurt dışına göç etmiştir, etmeye devam ediyor. Bu bir beyin göçü değil bu bir çöküş sinyalidir. Soru şu: Bu bütçe, sağlık çalışanlarının hakkını teslim ediyor mu? Ne yazık ki yine hayır. Maaşlar, ek ödemeler, performans baskısı, çalışma koşulları; bunları iyileştirecek yapısal bir reform gerekmiyor mu?”

“Türkiye sağlıkta dev binalara değil erişilebilir hizmete ihtiyaç duymaktadır”

“İlaç ve tıbbi ilaçların üretim ve temini ile fiyat politikaları ciddi anlamda gözden geçirilmelidir. Şehir hastaneleri bütçeyi yutan dev projeler. Kâğıt üzerinde büyük binalar, dev kampüsler, modern sağlık tesisleri gibi sunulsa da gerçekte bu model, çok yüksek kira ve hizmet bedelleriyle kamuyu onlarca yıl borçlandırmaktadır. 2025 yılı şehir hastanelerine ayrılan 125 milyar kira ve hizmet bedeli kaynağı 2026 yılı için 136 milyar TL’ye çıkmıştır. Sağlık Bakanlığı bütçesinin yüzde 9,2’sinin yalnızca şehir hastanelerine ayrılması, geriye kalan yüzde 90’lık kısmının ise Türkiye’nin tüm sağlık yükünü sırtlayan 941 devlet hastanesi, 973 toplum sağlığı merkezi, 28.845 aile hekimliği birimi, 4.498 acil yardım istasyonu ve 824.710 çalışana bölüştürmek zorunda kalması bütçe tercihinin ne kadar sorunlu olduğunu gözler önüne sermektedir. Türkiye sağlıkta dev binalara değil erişilebilir hizmete ihtiyaç duymaktadır.”

“Koruyucu hekimlik hizmetleri çok zayıfladı”

“Koruyucu hekimlik hizmetleri gerçekten çok zayıfladı. Sağlık hizmetlerine ayrılan pay 2023'te yüzde 28 iken -koruyucu sağlık hizmetleri için söylüyorum- 2028'de yüzde 25'e düşmekte. Aile hekimi üzerindeki iş yükü yönetmelik değişiklikleriyle ağırlaşmış; nöbet, raporlama, performans baskısı ve idari angaryalar hekimliği sürdürülemez hâle getirmiştir. Aile hekimlerinin yanında çalışan ebe, hemşire, ATT ve sekreterlerin kadrosuz ve güvencesiz grup elemanı olarak çalıştırılması birinci basamağın yapısal zayıflığını açıkça göstermektedir. Aile hekimleri şunu söylemektedir: 'İşletmecilik yapmaktan hekimlik yapmaya zaman bulamıyoruz.' Hıfzıssıhha Enstitüsü neden kapatıldı? Çağdaşları olan Pasteur Enstitüsü, Koch Enstitüsü hâlâ çalışmaya devam etmekteyken -biri Fransa'da, biri Almanya'da- biz 2011'de Hıfzıssıhhayı kapattık. Niye kapattık? Bunun cevapları çok net olarak verilmedi.”